

danste Folk, jeg tror, at Kristendommen alligevel har et saa stærkt Tag i det danske Folks Hjerter, at det meget vil frabede sig en saadan Reform, der i Virkeligheden ikke vil være dem til nogen Nytte, men snarere til stor Skade. Jeg skal derfor henstille til, ja, jeg vil endog alvorlig bede mine ærede Meningsfæller i denne Sal og i øvrigt andre ærede Medlemmer, der dele vort Syn paa denne Sag, om at stemme mod Hovedpunktet i det foreliggende Forslag. Dermed skal jeg slutte.

Klein: Tingets ærede Medlemmer ville maaste have set, at jeg for saa vidt indtager en Mindretalsstilling i Udvalget, som jeg er alene om at stille et Forslag om, at denne Sag sluttes ved Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Den meget ærede Formand mener, at dette Forslag naturlig maa finde sin Afgørelse i Forbindelse med den foreliggende Sags Overgang til 3dje Behandling. Det er jo ganske sandt, at Resultatet kommer ud paa et, hvad enten man positivt vedtager Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, hvorved denne Sag bortfalder, eller man stemmer mod denne Sags Overgang til 3dje Behandling. Naar jeg har brugt den Form, jeg har brugt, er det, fordi jeg ønskede at tage denne Sag paa den mest hensynsfulde Maade lige over for de ærede Forslagsstillere, og det forekom mig, at det var lidt mere hensynsfuldt i Formen at anbefale Overgangen til næste Sag paa Dagsordenen end at udtale sig positivt mod Sagens Overgang til 3dje Behandling. Tingens er jo den, at jeg stiller mig ikke som en absolut Modstander af Hovedtanken i det foreliggende Forslag. Efter min Mening er det ganske naturligt, at der i en Stat, som omfatter Borgere og Undersaatter af forskellige Trosbetændelser, etableres en for alle Undersaatter gældende fælles og almindelig Regel for, hvorledes Ægtefæls skal stiftes med fuld Retsvirkning, over for Ægtefællerne og over for Tredjemænd, og det forekommer mig, at der i alt Fald er noget meget tiltalende i den Tante, naar Sagen ses fra et religiøst Standpunkt, at den kirkelige Indvielse af Ægtefæls blev en frivillig Sag, saa at man kunde gaa ud fra, at kun de Folk søgte den kirkelige Vielse, som virkelig tillagde den nogen Betydning. Men paa den anden Side er jeg af den Overbevisning, at det foreliggende Lovforslag ingen Udsigt har til at blive gennemført i denne Samling — jeg skal ikke udstrække min Spaadom ud over denne Samling — og naar dette forholder sig saa, kunde man nok sige, at det var til ingen Nytte at fortsætte For-

handlingen, men maaste snarere til Skade for Sagen selv. Ikke blot har jeg den Overbevisning, at der ingen Udsigt er til, at det foreliggende Forslag vil blive gennemført, men det er fremdeles min Mening, at det foreliggende Forslag ikke heller vil være egnet til at gennemføres i det væsentlige, saaledes som det foreligger, og at i det hele taget Sagen ikke bør gennemføres i dette Øjeblik. Min Hovedbetragtning har jeg tilladt mig at udtrykke i min Mindretalsudtalelse paa den Maade, at jeg har sagt, at efter min Overbevisning er Sagen ikke moden til Gennemførelse. Dermed mener jeg først og fremmest, at saaledes som jeg opfatter Stemningen her i Landet, saa vidt jeg kender den for Tiden, kan det ikke paastaas, at der er overvejende Flertal for en saadan Reform som denne. Jeg tror snarere det modsatte. Jeg tror, der er — man kan gerne sige — en misforstaaet Fordom mod det, jeg for Kortheds Skyld vil kalde borgerligt Ægtefæls; men jeg tror, den er til Stede, og jeg tror navnlig, at der i mange Kredse af Befolkningen, til hvis Følelser i denne Sag jeg mener der af forskellige Grunde bør tages væsentligt Hensyn, er der til Stede en Uvilje mod at forlade den hidtil fulgte Vej og gaa over til at indføre — nu kalder jeg ogsaa det for Næmheds Skyld borgerlig Vielse i Stedet for kirkelig. I alle Tilfælde forekommer det mig, at Sagen slet ikke er moden til Afgørelse, forinden man har stillet sig det nogenlunde klart, hvorledes de forskellige Spørgsmaal skulle afgøres, som med Nødvendighed maa opstaa, naar man foretager den Reform, hvorom her er Spørgsmaal, og de Raad, som gives fra de ærede Forslagsstillere eller det ærede Udvalgs Flertals Side i denne Retning, forekomme mig i høj Grad at udæste til Kritik.

Jeg skal ikke forbyde mig i alle denne Sags Enkeltheder, thi saa vilde jeg kunne tale meget længe, og det vilde jeg anse for saa meget mere urigtigt, som jeg gaar ud fra, at denne Sag egentlig ikke har nogen lang Levetid for sig. Men en Ting vil jeg begynde med at sige, og det er, at det forekommer mig, at man, naar man vil foretage en saadan Reform, i Virkeligheden skulde gøre det paa en saadan Maade, at man saa vidt muligt værnedes om og haandhævede Ægtefælsens sædelige Karakter og værnedes om den Betydning, en ægtefælselig Forbindelse har efter de nu gældende Love. Men i denne Henseende synes jeg der kan indvindes adskilligt mod Forslaget. Jeg vil for det første sige, at det, at man i Virkeligheden vil arbejde hen imod Ophævelsen af Formuefællesskabet mellem Ægtefæller og